

FARSKÝ LIST

13.apríl – 19.marec 2026, číslo 643

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

04

Keď sa to dopočul asorský kráľ Jabin, odkázal madonskému kráľovi Jobabovi, aj semeronskému kráľovi a achsafskému kráľovi, ďalej kráľom, ktorí sídlili na severe na vrchovine, na rovine južne od Kenerota, v nížine a na Dorskom pohorí pri mori, tiež východným a západným Kanaánčanom, Amorejčanom, Hetejcom, Ferezejcom, Jebuzejcom na vrchovine, Hevejcom na úpätí Hermona v krajine Masfa. I vytiahli so všetkými svojimi vojskami. Bol to ľud taký početný ako piesok na morskom brehu. A koní i vozov bolo tiež veľmi mnoho. Všetci títo kráľi sa spojili, potom sa pohli a rozostavili sa pri Meromskom jazere, aby bojovali s Izraelom. Tu Pán povedal Jozuem: "Neboj sa ich, lebo zajtra práve v tomto čase ich ja vydám všetkých na smrť pred Izraelom. Ich kone ochrom a ich vozy spál!" Tu ich Jozue so všetkými svojimi bojovníkmi náhle prepadol pri Meromskom jazere a zaútočil na nich. A Pán ich dal do ruky Izraela. Porazili ich a prenasledovali až po Veľký Sidon, až po Maserefot Majím a až po Bikeat Masfa na východe. Bili ich, kým nezostal z nich ani jediný. A Jozue s nimi urobil tak, ako mu povedal Pán. Ich kone ochromili a ich vozy spálili. (Joz 11, 1-9)

Jozue a Izraeliti v tejto chvíli pôsobia ako dobre namazaný „vojnový stroj“. Nemajú problém pustiť sa do krížku aj so silnejším protivníkom. V pozadí je presne tá „sebadôvera“, ktorá je podmienkou toho, aby sme žili víťazný život, ako sme o ňom uvažovali včera. Sebadôvera sama v sebe paradoxná tak, ako celé Evanjelium – pretože vôbec nie je založená na dôvere v seba! Taliansky exorcista Raoul Salvucci opisuje svoj úplne prvý

exorcizmus takto: „Môj strach a nepripravenosť boli naozaj obrovské. Môj neviditeľný protivník to okamžite postrehol a vysmial sa mi do tváre: „Chudák, ako sa snažíš. Naozaj sa snažíš zo všetkých síl!“ A potom dodal: „Vyzeráš úplne neškodný.“ Vzchopil som sa a odpovedal som: „Sám proti tebe nemôžem nič urobiť, ale Kristus ti prikazuje, aby si okamžite odišiel prostredníctvom mojej služby.““ Otec Salvucci si verí, lebo vôbec neverí sebe, ale Kristovi a v Krista, ktorí je s Ním a on v ňom, takže „už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus“ (Gal 2, 20). Sú jeden. Jeho konanie je konaním Krista. Apoštol o tejto sebadôvere a sebaistote, založenej nie na sebe ale na Kristovi s nami a v nás píše, že „spôľahlivé je to slovo: Ak sme s ním zomreli, s ním budeme aj žiť. Ak vytrváme, s ním budeme aj kraľovať“ (2 Tim 2, 11-12). Zomrieť s Kristom, to je obrátenie, oná „radikálna zmena celého života“, keď „naš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom“ (Rim 6, 6.4). A súčasťou tohto nového života je „Kristus vo vás, nádej slávy“ (Kol 1, 27). Na Jozuem a Izraelitoch tiež vidíme aj to, ako rastie viera, podmienka radikálneho obrátenia: skúsenosťou. V tom je podstata aj lectio divina, ktoré si denne konáme: Čítame – uvažujeme – uveríme – vykonáme – zažijeme skúsenosť Božej vernosti – a vďaka tomu sa odvážime uveriť zase o niečo viac – odvážime sa vykonať o niečo viac – znovu zažijeme, že Boh je v sľuboch verný a je s nami – a tak znova a znova, denne rastieme v dôvere Bohu a Jeho sile.

V tom čase sa Jozue obrátil, dobyl Asor a jeho kráľa usmrtil mečom. Asor bol kedysi hlavným mestom tých kráľovstiev. Vykonali kliatbu a mečom pobili všetkých ľudí, ktorí v ňom boli. Nič živé neostalo a Asor vypálil ohňom. Všetky tie kráľovské mestá spolu so všetkými ich kráľmi Jozue zaujal, pobil ich mečom a vykonal na nich kliatbu, ako mu prikázal Pánov služobník Mojžiš. Izraeliti nevypálili všetky mestá, ale ich len rozbúrali a opustili. Iba Asor Jozue výnimočne vypálil. Všetku korisť a dobytok týchto miest si Izraeliti pobrali. Ľudí však všetkých bili mečom, kým ich nevyhubili. Neponechali ani jednu živú bytosť. Ako Pán rozkázal svojmu služobníkovi Mojžišovi, tak Mojžiš rozkázal Jozuemu a Jozue to tak previedol. Nezanedbal vykonať nič z toho, čo Pán rozkázal Mojžišovi. Tak si Jozue podmanil celú túto krajinu, vrchovinu, celý Negeb, celé územie Gosen, nížinu, Arabu, Izraelovu vrchovinu i jeho nížiny, od vrchu Chalak, ktorý sa tiahne k Seiru, až po Bál-Gad v Libanonskom údolí na úpätí pohoria Hermon. Všetkých ich kráľov zajal, porazil a pobil. (Joz 11, 10-17)

Boh jediný, ktorý človeka stvoril a dal mu život, má právo človeka z tejto zeme aj odvolať a ako jediný má aj právo určiť ako a rukou koho sa tento odchod udeje – a my dnes už vieme, že Boh pritom rovnako miloval a miluje Dávda ako aj Goliáša, Izraelitov ako obyvateľov Asoru, že za každého jedného z nich Kristus vyleje svoju Krv a ponesie na seba život, hriech, zlo, bolesť a utrpenie každého jedného z nich, aby nakoniec každému jednému z nich daroval Večný Život. My už toto vieme a chápeme a tešíme sa z toho, že dnes v Sláve Otca – lebo len „jeden je Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, preniká všetkých a je vo všetkých“ (Ef 4, 6) – spolu v Nebi vedľa seba žijú, milujú jeden druhého a oslavujú Boha Mojžiš s faraónom, Jozue s Jabinom, Dávid so Saulom, mučeník Štefan so svojim vrahom Šaulom-Pavлом,... a ak tak nie

je, potom nie vinou Boha, ale človeka, ktorý má moc slobodne odmietnuť toto veľké Božie pozvanie a Jeho zámer (porov. Lk 7, 30). Izraeliti niečo z toho chápali a uvedomovali si možno lepšie ako my – napríklad právo Boha nad životom a smrťou človeka, veď nedali sme si my sami život, nie sme nejakí „iní bohovia“ vedľa Boha a nezávisle na Bohu, aby sme si mohli nárokovať nezávislosť a slobodu. A ak nám ju Boh dáva, je to dar a prejav lásky a prajnosti Boha, nie právo, ktoré by sme mohli vyžadovať. Úplne rovnako, ako veríme aj to, že vo svojej prozreteľnosti a múdrosti vykonal a usporiadal všetko tak, že nakoniec nikto neprišiel skrátka a každý jeden, áno, aj Judáš, aj Jabin, aj Jozue, aj Mojžiš, aj faraón, aj ja alebo ty, každý človek dostal úplne rovnakú šancu na to, aby sa v Kristovi stal dedičom Večného Života – a na tom jedinom záleží! Preto môžeme s dôverou aj my sami za seba prijímať čokoľvek, čo sa v našom živote deje, dokonca aj keď to bolí a javí sa to ako tragédia, pretože už vieme, že „tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré“ (Rim 8, 28), dokonca aj to navonok akoby zlé – úplne rovnako, ako tým, ktorí Boha odmietajú, všetko slúži na záhubu, dokonca aj to, čo sa navonok javí ako dobré, pretože sa tak sami rozhodli a „upadajú do pokušenia a osídla a do mnohých nezmyselných a škodlivých žiadostí, ktoré ľudí ponárajú do záhuby a zatratenia“ (1 Tim 6, 9) – nie však vinou Boha, Otca všetkých!

06

Veľa dní viedol Jozue vojnu so všetkými tými kráľmi. Nebolo mesta, ktoré by bolo uzavrelo mier s Izraelovými synmi, okrem Hevejcov, ktorí bývali v Gabaone. Všetko museli vy dobyť bojom. To Pán riadil tak, že sa zatvrdilo ich srdce a púšťali sa do boja s Izraelom, aby potom bez milosti vykonal na nich kliatbu, aby ich pobil, ako Pán rozkázal Mojžišovi. V tom čase prišiel Jozue a vyhubil Enakitov z vrchoviny, z Hebrona, Dabira, Anaba a z celého Júdskeho pohoria, aj z celého Izraelského

pohoria. Na nich a na ich mestách Jozue vykonal kliatbu. Enakitov neponechali v krajine Izraelových synov. Zostali však v Gaze, Gete a Azote. Tak sa Jozue zmocnil celej krajiny tak, ako Pán sľúbil Mojžišovi. A Jozue ju dal do dedičného vlastníctva Izraelitom, každému kmeňu jeho podiel. A krajina mala pokoj od vojny. (Joz 11, 18- 23)

Ján, milovaný učeník Pána, píše vo svojom liste, „ste silní, Božie slovo ostáva vo vás a premohli ste Zlého“ (1 Jn 2, 14). Ale ako by sme mohli zistiť a zažiť, že naozaj takí sme, že nás naozaj naplňuje Božia sila, ak by sme sa nepostavili prekážkam, nepodstúpili boj a nezvítazili? Dnes sme čítali, že „to Pán riadil tak, že sa zatvrdilo ich srdce a púšťali sa do boja s Izraelom, aby potom bez milosti vykonal na nich kliatbu.“ Podobne hovorí Písmo, že „Pán zatvrdil faraónovo srdce“ (Ex 9, 12). Možno nás to prekvapilo, že Boh namiesto toho, aby podľa takého prvého názoru veci svojmu Vyvolenému národu uľahčil, mu ich urobil zámerne ťažšími! Toto je láska a starostlivosť? Veru je! – úplne rovnaká, ako keď tréner pripravuje stále ťažšie tréningy svojim zverencom alebo učiteľ stále ťažšie úlohy svojim žiakom, pretože nesleduje ich pohodlie (a úpadok), ale ich rast, dospelosť, víťazstvo! Písmo o faraónovi hovorí, že „pokračoval vo svojom hriechu a zatvrdil si srdce on i jeho služobníci“ (Ex 9, 34). Sv. Izák Sýrsky hovorí, že „Božia láska je daná všetkým. Ale sila lásky pôsobí dvoma spôsobmi: trápí hriešnikov, ale stáva sa zdrojom radosti pre tých, ktorí dodržiavajú jeho prikázania,“ ktorí milujú všetko to, čo miluje Boh (sv. Klement Alexandrijský). Ak teda Ježiš hovorí, že „nik nemôže prísť ku mne, ak ho nepritiahne Otec“ (Jn 6, 44), sv. Augustín k tomu dodáva, „nemysli si, že ťa bude ťahať nasilu. Ducha priťahuje aj láska. Nielen vôľa, aj rozkoš [z Božích vecí] ťa priťahuje“ – úplne rovnako, ako odpudzuje a zatvrdzuje srdcia tých, ktorí „milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé“ (Jn 3, 19). Ak sa teda rozhodneme žiť

a konať nebesky, potom Ježiš hovorí, že „ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás; ak zachovávali moje slovo, budú zachovávať aj vaše“ (Jn 15, 20). U niekoho vyvoláme nadšenie, obrátenie a nasledovanie Krista s nami. A zase iní si zoči-voči nám ešte viac zatvrdia svoje srdcia a „vydajú [vás] súdom, budú vás bičovať vo svojich synagógach a pre mňa vás budú vláčiť pred vladárov a kráľov“ (Mt 10, 17-18). A čo na to Ježiš? „Dostanete silu a budete mi svedkami“ (Sk 1, 8) – aby ste v tom všetkom aj vy slávne zvíťazili!

07

Toto sú králi krajiny, ktorých Izraelovi synovia porazili a opanovali ich územie na druhej strane Jordána, na východ od rieky Arnon až po pohorie Hermon s celou východnou Arabou. Amorejský kráľ Sehon, ktorý sídlil v Hesebone. Panoval od Aroera, ktorý leží na brehu rieky Arnon, od stredy poriečia nad polovicou Galaádu až po rieku Jabok na hranici Amončanov, aj nad Arabou až po Kenerotské jazero na východe a až po Pusté, čiže Solné more, na východe, smerom na Betsimot, a na juh po úpätie svahov Fasgy. Ďalej územie bášanského kráľa Oga, ktorý bol zo zvyškov Refaimcov. Sídlil v Aštarte a v Edrai. Panoval nad Hermonským pohorím, nad Salechou a nad celým Bášanom až po územie Gesurcov a Maáchovcov, aj nad polovicou Galaádu po hranicu Hesebonského kráľa Sehona. Pánov služobník Mojžiš a Izraelovi synovia ich pobili a Pánov služobník Mojžiš dal (ich krajinu) do vlastníctva Rubenovcom, Gadovcom a polovici Manassesovho kmeňa. Toto sú králi krajiny, ktorých porazil Jozue s Izraelovými synmi na druhej strane Jordána, na západe od Bálgradu v Libanonskom údolí až po vrch Chalak, ktorý čnie oproti Seiru, a ich krajinu dal Jozue do vlastníctva izraelským kmeňom podľa ich oddielov na vrchovine, v nížine, v Arabe, na svahoch, na púšti, v Negebe, kde bývali Hetejci, Amorejčania, Kanaánčania, Ferezejci,

Hevejci a Jebuzejci: kráľ jerišský jeden, kráľ haiský pri Betele jeden, kráľ jeruzalemský jeden, kráľ hebronský jeden, kráľ jerimotský jeden, kráľ lachišský jeden, kráľ eglonský jeden, kráľ gezerský jeden, kráľ dabirský jeden, kráľ gaderský jeden, kráľ hermonský jeden, kráľ heredský jeden, kráľ lebnanský jeden, kráľ odolumský jeden, kráľ makedský jeden, kráľ betelský jeden, kráľ tafuanský jeden, kráľ oferský jeden, kráľ afekský jeden, kráľ saronský jeden, kráľ madonský jeden, kráľ asorský jeden, kráľ semeronský jeden, kráľ achsafský jeden, kráľ tenacký jeden, kráľ magedský jeden, kráľ kádešský jeden, kráľ jachananský na Karmele jeden, kráľ dorský na Dorskom pohorí jeden, kráľ galgalských národov jeden, kráľ terský jeden. Všetkých kráľov spolu: tridsaťjeden. (Joz 12, 1-24)

To je zoznam, že? Pripomína aj nám, že Boh nás neurčil na porážky, ale na víťazstvo. Nepovolal nás k tomu, aby sme padali a

neustále zažívali slabosť a neschopnosť, ale dostali sme „od Boha silu borit' hradby. Boríme výmysly a každú pýchu, čo sa dvíha proti poznaniu Boha“ (2 Kor 10, 4-5). Diabol nás presviedča o opaku, lebo jemu sa páči, ak sa ho bojíme, ak pred ním cúvame, ak žijeme v predstave toho, že nám neostáva nič iné, než hrešiť. Ale Duch inak hovorí: „Diablovi sa vzoprite a ujde od vás. Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám!“ (Jak 4, 7-8). Síce „protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral, [ale] vzoprite sa mu, pevní vo viere“ (1 Pt 5, 8-9) – veď „všetko, čo sa narodilo z Boha, premáha svet. A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera“ (1 Jn 5, 4). Preto platí to, len ak veríme a sme skutočne obrátení ľudia. Ale to už vieme. Dnes teda obnovme svoju vieru aj svoje obrátenie. Je nedeľa, Deň Pána, deň určený na oslavu všetkým tým, ktorých „skúšal Boh a zistil, že sú ho hodní“ (Múdr 3, 5). Si to ty?

	Čičava	Komárany	Merník
Po	Svätý hieromučeník Artemón a spoločníci		
13.4.	18.00 + Žofia (r.Maximová)		
Ut	Svätý Martin vyznávač, rímsky pápež		
14.4.	16.30 + Peter (r.Jendrejová)	18.00 + Mária (r.Semjanová)	
St	Svätí mučeníci Aristarch, Prudent a Trofim		
15.4.		18.00 + Martin, Anna, Pavol, Michal, Helena (r.Ragancíková)	
Št	Sväté mučenice a panny Agapa, Irena a Chionia		
16.4.	18.00 + Ján, Mária (r.Hřicová)		
Pi	Prepodobní otcovia Simeon z Perzie a Akkakios		Zdržanlivosť od mäsa
17.4.		17.30 + Jozef, Ján, Anna, Ladislav (r.Nábožná)	
So	Prepodobný Ján, učeník Svätého Gregora Dekapolitu		
18.4.			
Ne	Tretia nedeľa po Pasche – o myronosičkách		Zbierka na opravu chrámu
19.4.	Prepodobný otec Ján zo Starej Lavry		
	9.15 *ZBP Danká (r.Kochanová)	7.30 za farnosť	11.00 *ZBP r.Leškuvá

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete